

Auxerre, marc. 31. 1885

Kertész Doktor úr!

Két levelet megkaptam, az első t roppant roppa hang-
caltan írhatta, mitől az ember miniként szólóbban
lát, s meg vassal is lá görögökre, hogy az a han-
gulatokat néha-néha lát ki, mert mint meg-
nézőskem a la lemm Budapesti elg' phi'toso-
phus, hogy a latolat izz meg, amint a lallaz
s hogy önbecseröl a kulcs-viponyor la-
zara at van katra. s ludois vilaj aserit meg
kulcs, hogy ki ön is lan itatalo vagg maj
felhatal, magyar örsasöl akkik a fentis-
mus is arabifmus(!) tündes an' mofkatna,

hiszt nem is akaror aasna a kerdésre a farsabosok
reflektálni, jól látom, hogy csak posthuma líz
tartanak, de elég fontosnak, ha oly fejszín
vart ön konytelen néha aasrat lerni.
De nál akar, a dolgon segitani nem lehet. Mindeh
nem jaskholik meg elotlik. Hisz vegtér az
ei carriere-met is oppeltörlek, korai fpu
akarem megam onhoz vagy baiktiter a jász
magyar tudossokhoz vagy aasrat tartott
essetertek helyesitani, de hat megis elég
völ pereltam, hogy valamire lehetek, s most
az. Hemi vifonyokhoz lepest elapt tudor s az
azon kell törti a fejemet hogya drellig se
jöz franczia phas: soha. Haj, anellul
itt nem bawolul az ember, phas: s' b' haly,
ha ez ming, az ember tudhat a mennyit
akar, nem j' that valami jép aasához.

Remellem hogy, d'völ esta a helyesegél is le-
gröjöm, hisz vaihatol, s las valom b'vise-
ran, j'utna egy felaszer is -
Marsdik leüleest kollegium d'poretet mond,
ily kornlomvel d'völ jöbök pereti, hogy
nem nevelék ki, aulere is' társi j'utna
k'p'st nekü.

Hat kik lefűrd az új akademi tudor.
belevataplanar majd egy s' p'isfantal,
maggemazgi tudor: Riedl, Bodey,
Fräizy, hisz mai most majd eadere
Kend afor, ready bagnar pary, d'völ
egy renet lap ast monda, hogy d'völ
tudor, hisz fűzgyar Galiphas, b'völ b'völ
b'völ a' la chevreuil -

Haimai is most corral, hogy d'völ magit,
j'völ b'völ b'völ, nem völ nekü, csak

ismételhetem azt, amit önnek írok, ha csak nagy
gyakorisággal, e téren esélyem nem volna, hogy
amire fajdalom volna mind. Tan' később esélyem

Eljén bocsátom, ne ezen sor mácsat,
ei - o quae mutatio rerum - kiért sem látha-
lom itt, ilyen az élet, tessen minden maga-
Zin lele volt, itt egy falat sincs. De hi-
sz emberek csak vizáptalanul kell magait.

Kérlek, rejtsd föl a bűntudat, önnek
kedv jö kedvet és esélyt a koránál.

Maradtam régi bűntudat

Wong